

ZENTAI MAGYAR KAMARASZÍNHÁZ
"СЕНЋАНСКО МАЂАРСКО КАМЕРНО ПОЗОРИШТЕ"
24400 Senta, Glavni trg 2 - 24400 Zenta, Fő tér 2

Zentai Magyar Kamaraszínház - Zenta	
Сенћанско мађарско камерно позориште - Сента	
szám/број:	33-01/2020.
kelt/датум:	02. 03. 2020.

**ИЗВЕШТАЈ О ПРОГРАМИМА СЕНЋАНСКОГ МАЂАРСКОГ
КАМЕРНОГ ПОЗОРИШТА У 2019. ГОДИНИ**

Увод:

Скупштина Општине Сента је 19. фебруара 2008. године једногласно основала Сенћанско мађарско камерно позориште, које је као професионално позориште регистровано 11. априла 2009. године, када је започело свој рад. 2011. године је проглашено установом од посебног значаја за мађарску заједницу, на основу одлуке Мађарског националног савета, а 2013. године, општина је доделила половину оснивачког права Мађарском националном савету. Од септембра 2009. године, пробе и представе се одвијају у обновљеној згради позоришта. Сенћанско мађарско камерно позориште дели просторије позоришне зграде са Домом културе и са његовим гостујућим програмима.

Следећи велики корак напред се десио 2013. године, када нам је локална самоуправа Сенте, у сарадњи са Мађарским националним саветом, дозволила оснивање сопственог удружења. Првог октобра 2013, склапањем уговора, запослили смо тадашње дипломце Новосадске академије уметности, са студијске групе Глума на мађарском језику. То што је Сенћанско мађарско камерно позориште почело сезону 2013/14. са девет свеже дипломираних глумаца, представљало је значајан напредак, и важан историјски тренутак за нас. Ова промена је утицала на наше даље планирање. Могућност планирања унутар сопственог удружења представља велику предност.

Од октобра 2017. године имамо и сопствену камерну сцену са 73 седишта, коју, такође, користимо за спремање представа. Сенћанском мађарском камерном позоришту је већ годинама била потребна сопствена зграда или сала коју не би морала да дели са другима. Разнолики културни живот Сенте се одвија у једној згради. До сада је само једна сала те зграде била погодна за веће наступе, пробе позоришних представа, и саме представе. Константно је било потешкоћа око распореда употребе сале, око тога да, поред културних и уметничких програма (и делатности ван овога круга), и позоришне представе добију свој простор у распореду. Када је саграђена камерна сцена, остварио нам се дугогодишњи сан. Потврдило се да је постојала велика потреба за овом салом која нам је у великој мери олакшала рад, и пружила нам бројније могућности за уметничко стварање.

Потиски простор је важан духовни центар војвођанских Мађара. У овој области, Сенћанско мађарско камерно позориште делује као окружно позориште којем је један

од главних циљева да уобличи и потврди квалитет и вредности, као и да делује унутар отвореног простора у којем ће стварати вредности, и тиме обликовати заједницу, и, такође, градити и неговати здраве и креативне односе – како у стручним круговима, тако и са публиком. Својим представама се не представља само сенћанској публици, већ и побољшава глас о Сенти и о војвођанским Мађарима у другим областима и државама у којима се претставља на професионалним позоришним смотрама и сусретима. На репертоару Сенћанског мађарског камерног позоришта су пре свега савремене мађарске драме и драме светске књижевности, а планира се и приказивање премијера. Циљ нам је да млади режисери откривају и режирају што више дела нових мађарских аутора, пошто су скоро сва дела Шекспира, Молијера и Брехта, такође, настала у позоришту. Првобитна намера у одлучивању о томе са ким ћемо успостављати сарадњу заснива се на строго разматраним професионалним аспектима. Желимо да подржавамо оне позоришне продукције које се заснивају на високо квалитетном, тачном и темељном струковном знању, које су у стању да на субјективан начин перципирају савремено друштво, и да проблематизују основна питања данашњице претачући их у савремену форму. Наше позориште је непрестано у потрази за ствараоцима који су способни да створе само њима својствен позоришни језик, да своја остварења реализују на високо стручном и уметничком нивоу, и да својом креативношћу окупе око себе позоришну трупу.

Младима посвећујемо посебну пажњу. Настављамо са радом глумачке секције средњошколаца, која је једна од стубова Камерног позоришта, који обезбеђује трајност наше институције. Овај рад се реализује у радионицима, са увидом у употребу позоришних метода, како би, за неколико година, својој публици могли да обезбеде доживљај једног од најпрефињенијих облика комуникације, који само позориште може да пружи.

Успоставили смо успешну сарадњу, и са домаћим, и са мађарским професионалним позориштима, као и са још неким позориштима из других земаља. Када би Сенћанско мађарско камерно позориште имало више прилика да позива гостујуће представе, то би било од великог значаја за успостављање веза и сарадње са другим позориштима, и за размену представа и организовање гостовања.

Позоришне представе Сенћанског мађарског камерног позоришта

од јануара до децембра 2019. године

Пре приказа месечно структурираног извештаја о реализованим представама у 2019. години, треба напоменути да смо у овој години, у копродукцији са Позориштем Петефи из Шопрона, направили премијеру рок опере **Сента, 1697** која обрађује тему Сенћанске битке, у Мађарској, испред Базилике у Естергому, 14. августа. У овој продукцији су учествовали истакнути уметници као што су Ђула Сарка, Стефани Шлесер, Тамаш Ваштаг, Ђерђ Сомор и многи други.

Други велики догађај од истакнутог значаја је био трећи пут организован позоришни фестивал под називом „**Театар за тебе! Сенћански позоришни дани**“, и то у заједничкој организацији Сенћанског мађарског камерног позоришта и Мађарског

театарског друштва. Сматрамо да ови догађаји потпомажу наш даљи развој и охрабрују нас у наставку нашег рада.

ЈАНУАР

Репертоар у јануару:

Почетком јануара играли смо нашу веома успешну представу пред сенћанском публиком.

ДРВО КОЈА ДОСЕЖЕ ДО НЕБА

Мађарска народна прича

Играју: Јани, свињар – **Ђерђ Вираг**; Курта, свиња са кратким репом – **Арон Силађи**; Етелка, краљева кћи – **Јудит Веребеш**; Краљ – **Мате Нешић**; Главни коморник – **Золтан Деваи**; Троглави змај – **Мате Нешић**; **Арнолд Пап**, **Золтан Деваи**, **Тимеа Леринц** (добитница Патакијевог прстена); Бајван, врана – **Золтан Деваи**; Лисица – **Мате Нешић**; Бабарога – **Тимеа Леринц** (добитница Патакијевог прстена); Чаробни коњ – **Арнолд Пап**. Драматизовао и песме писао: **Роберт Ленард**. Музику компоновао: **Арпад Бакош**. Костимограф: **Александра Пешић**; режисер: **Габријела Црнковић**.

„Смелост, сналажљивост и вера – то је потребно да би неко кренуо ка небу по дрвету које је досегло небо, путем душе, ка одрастању.

Јанош креће. Креће, а и не слуги колико га чуда, лепота и потешкоћа очекује на том путу.

На врху ће научити шта значи не пропуштати прилике, какво је место на којем ни птица нема, зашто не сме да уђе у дванаесту собу, каква је љубав на први поглед, шта значи „и по цену живота“, шта значи: „да би нешто добио, мораш нешто и да даш“, и како може од кљусета да постане чаробни коњ.

Јанош спознаје страх, љубав, пријатељство, злонамерност и добронамерност, бол и срећу.

Нико се не рађа као јунак, али свако може помало да постане јунак, ако чистог срца и отворене душе иде својим путем.“ (Габријела Црнковић)

Такође у нашем граду, први пут ове године, играли смо представу **ФЕРЕНЦА МОЛНАРА: ЉИЉАН**

Улоге играју: Љиљан – **Золтан Деваи**, Јули – **Јудит Веребеш**, Мари – **Тимеа Леринц** (награђена Патакијевим прстеном), Фичур – **Арон Силађи**, Хуго – **Арнолд Пап**, гђа Мушкатова – **Мате Нешић**, Полицајац – **Ђерђ Вираг**. Режисер: **Тибор Месарош**.

„Све се мења. Ништа се не мења. Све се мења за ништа.

Љиљан никога и ништа, па ни себе, не штеди – сагорева своју истински боемску свећу са оба краја. Неки му се диве, неки му и завиде, али само истински храбри покушавају и да га воле, зато што је јасно да ће се они који му се приближе несумњиво опећи. Његова ватра не греје, већ сажиге – уједно и чисти и уништава.

Приградска легенда васкрсава да би се суновратила у прашину. Ово је само једна прича, али велики њен део није бајка. У овој аутентично и класично Молнаровској љубавној драми, пружено је највише што у једној љубави може да се пружи: љубав сама. То није тек довољно, већ је некад и превише. Свиђало нам се то, или не, чак је и Љиљан принуђен да се суочи са суровом истином да понекад морамо да се суочимо са собом. Може ли наш јунак да издржи ово суочавање?

То није лак задатак, али Молнарова самоиронија освежава и допушта наду. Легенде јесу легенде зато што се никада не мењају...“ (**Тибор Месарош**)

Ову представу је током јануара видела и публика у Сајану.

Касније смо добили позив од Новосадског позоришта на њихов рођендан, где смо играли нашу представу **ЉИЉАН, ФЕРЕНЦА МОЛНАРА**.

На крају месеца смо у нашем граду играли представу **Марк Твен: ДНЕВНИК ЕВЕ И АДАМА**

По преводу Тибора Талија, за сцену припремио: **Ерне Веребеш**

Улоге тумаче: **Јудит Веребеш и Арон Силађи**

„Мушки пол човечанства је на почетку чинио само један мушкарац, али је већ и тај један био учтив. Вероватно је, баш зато, наслов наше представе: Ева и Адам.

Необично је, али су обоје водили дневник. Необично је, јер, ко зна да ли су тада, на почетку, могли уопште да имају успомене. Касније, када се већ повећао број протеклих дана, њихови дневници су се пунили личним запажањима, покушајима дешифровања тајни, покушајима описа, и не на последњем месту, проматрањима оног Другог.

Ово бајковито истраживање Марка Твена наших прародитеља је могло бити слично Адамовом и Евином чуђењу овом свету. У овој представи-експерименту се два дневника, Евини и Адамови монолози у стилу исповести, преплићу и спајају у један. Тако се представљају публици, човечанству из будућности, кокетирајући једно са другим и препирући се, а стижу до онога што данас називамо љубављу.“ (Ерне Веребеш)

Од великог је значаја за нас да смо у Народном позоришту у Будимпешти по четрдесет пети пут извели успешну представу, прављену у копродукцији са Позориштем Петефи из Шопрона и са Народним позориштем.

Хенрик Ибзен: КАД СЕ МИ МРТВИ ПРОБУДИМО

Драмски епилог у три слике, у једном делу

У главној улози: Пролазност

Играју: професор, вајар Арнолд Рубек – **Тибор Силађи** (истакнути уметник награђен наградом Кошут и Јасаи); Маја Рубек – **Ерика Сеч**; Ирене – **Анико Молнар**; велепоседник Улфхејм – **Ференц Сејеш** (уметник награђен наградом Јасаи); директор хотела у бањи – **Јохан Вишер**; Диякониса – **Имола Диосеги/Кинга Варга Фекете с.а**; слуга Ларс – **Жолт Мајор**; музичар – **Габор Варга**; драматург – **Имре Катона**; сценограф – **Андраш Патаки**; костимограф – **Андреа Сејеш**; расвета – **Ференц Ковач** (добитник награде Мађарски театар); композитор – **Габор Варга**; позоришни надзорник – **Ласло Сарка**. Асистент режисера – **Жолт Мајор**; режисер – **Андраш Патаки**.

Ибзен је 1899. године написао овај драмски епилог у којем је само форма драмска, јер када запазимо суштину, схватамо да се ради о изразу трагичног људског разочарења, опором лирском поезијом, човека који је себе жртвовао за уметност.

Остарели професор Рубек, познати вајар, и његова млада супруга Маја, све се мање воле. Маја мисли да ће наћи своју будућност са земљопоседником Улфхејмом који се преобличава у дивљег ловца. Њен супружник своју будућност види у враћању моделу за његову најуспешнију скулптуру Ирени, која се појављује са ивице заборава и очаја. Куда год да крену, недостаје им једна ствар на том путу: делотворна љубав.

„Када ми мртви васкрсемо... – видећемо да никада нисмо ни живели.“ Као да одјекују речи Толстоја: суочен са смрћу, човек схвата да није живео онако како је требао да живи, јер без љубави, осећа се мртвим. Истински волети једнако је „васкрсењу“.

На Дан мађарске културе у Будимпешти, у Кући легата, додељена су признања за неговање мађарске културе, изградњу заједнице, и рад на очувању националног идентитета, где је Јохан Вишер, директор Сенћанског мађарског камерног позоришта, добио захвалницу од државног секретара.

ФЕБРУАР

Добили смо позив из Будимпеште у „Дунапалоту“ (Дунавски дворац), где смо наступили са две представе: са мађарском народном причом **ДРВО КОЈЕ ДОСЕЖЕ ДО НЕБА** (режисер: Габријела Црнковић) и са представом **Марка Твена: ДНЕВНИК ЕВЕ И АДАМА** (по преводу Тибора Талија, за сцену припремио: **Ерне Веребеш**).

Поново смо играли пред сенћанском публиком представу **ЉИЉАН, ФЕРЕНЦА МОЛНАРА** (режисер: Тибор Месарош).

Од посебног је значаја што смо трећи пут организовали позоришни фестивал под називом „**Театар за тебе! Сенћански позоришни дани**“, и то у **заједничкој организацији Сенћанског мађарског камерног позоришта и Мађарског театарског друштва**. Програм фестивал се проширио, у односу на претходни, на пет дана. Публика је могла да погледа три представе за децу и пет представа за одрасле. Свако преподне, најмлађе је дочекивала играоница за децу са различитим активностима са аниматорима из „Фелвароши нађциркуса“ (Велики будимпештански циркус). Осим сенћанских малишана, позвали смо и децу из околних села. Свака представа је одржана пред пуном салом, чак смо и у камерној сали директно преносили догађаје из велике сале преко видео бима. Сваки комад је доживео велики успех.

У оквиру фестивалског програма, приказали смо и нашу нову премијеру, музичку представу за децу, која је направљена по мађарској народној причи.

Програм фестивала

Пре преподневне представе, уз помоћ аниматора Великог будимпештанског циркуса, деца су добила увид у чудесни свет циркуса. Аниматори су приказали жанрове акробатског заната и основне трикове. Током програма су показали деци реквизите акробата, а најхрабрија деца су могла и да их испробају.

Првог поподнева фестивала под насловом „У правој величини“, Ђерђ Черхалми, носилац титуле глумца нације, добитник награде Кошут и Балаж Бела, и легендарни позоришни глумац, причао је о свом животном путу. Водитељ програма је био Ласло Сабо, секретар Мађарског театарског друштва.

Дечје представе

Премијера Сенћанског мађарског камерног позоришта

ГРОЖЂЕ КОЈЕ ГОВОРИ, ЈАБУКА СА ОСМЕХОМ, И КАЈСИЈА КОЈА ЗВОНИ

Музичка прича

(Према мађарској народној причи)

Играју: Најмлађа принцеза – **Тимеа Леринц** (добитница Патакијевог прстена); Стари краљ – **Арнолд Пап**; Слуга старог краља – **Ђерђ Вираг**; Прасе – **Мате Нешић**; Један од многобројних слуга, продавачица са вашара, принцеза, вила, сељанка – **Јудит Веребеш**; Продавац са вашара, пијанац, сељак, дрво чуда – **Арон Силађи**; Продавац са вашара, пијанац, сељак, дрво чуда – **Золтан Деваи**. Избор музике: **Илдико Ханак Риго, Силвија Крижан**. Музички сарадник: **Ђерђ Вираг**. Музику свира оркестар Фокош. Сценографија, костимографија, лутке: **Ерика Јанович**. Режиер: **Силвија Крижан** (добитница Стеријине награде).

Најмлађа принцеза има веома чудну жељу. Волела би да њен отац донесе воће са вашара, али не било какво воће, већ грожђе које говори, јабуку која се смеје и кајсију која звони. Није свесна да овом жељом покреће ток догађаја који ће, на крају, променити и њен живот. Овај дан ће бити најгори дан у животу најмлађе принцезе. Наравно, публика ће имати пуно прилика за смех, а може и да тугује, чак и да се јежи. У овој причи једна провидна зла вила лебди, а једна страшна свиња, која хода на две ноге, грокће...

Представа Позоришта Зенте Ференца из Шалготарјана

ЛУКАВИ ПЕТАР, ИЛИ РЕПИЋ ОД МИША

Прича Гезе Пашкандија се заснива на мотивима из народних прича. Његов јунак Луталица-Пљоскар, Петар луталица, мајстор за све, улеће у борбу за руку принцезе. Несвакидашњим лукавством побеђује племените принчеве у тој борби. На крају приче, младић из народа остварује свој циљ, добија руку брилијантне принцезе, и наравно половину краљевства краља Тврдице, а тиме и половину краљевог трезора, пошто је краљ, пре свега, штедљив владар. Ову особину није заборавио ни у родитељској радости.

Играју: **Петер Алберт, Золтан Фаркаш, Кристијан Мате, Габор Ердељи, Петер Демуш, Хедвиг Фалати, Анита Хази, Габријела Ерки.** Режиер: **Ерне Молнар.**

Представа Позоришта Јокаи из Бекешчабе

Ђула Сарка – Тибор Залан: ЧОБАНИН КОЈИ ГОВОРИ САМО ИСТИНУ И ЈАГЊЕ СА ЗЛАТНИМ РУНОМ

Музичка прича

У овој причи је краљ Матија, средњовековни мађарски краљ, важан лик, иако није главни јунак, зато што има чобанина који увек говори истину и јагње са златним руном. Краљ Буркуш, дугогодишњи комшија, сумња у то да било где у свету постоји пастир који увек говори истину. Долази до закључка да такав не постоји. Кладио се са краљем Матијом, ни мање ни више, него у половину краљевства (ни случајно ни мање, ни више!), да ће он извући лаж из чобанина. Да би то учинио, очигледно, било му је потребно јагње са златним руном. Причу Тибора Залана прати сјајна музика групе Ђимеш коју је писао Ђула Сарка, стварајући незаборавне тренутке за малишане и за одрасле који су добро или лоше расположени.

Редитељ: Ференц Карцаг (добитник Јасаијеве награде)

Представе за одрасле:

Грб нашег заната: ГЛУМАЦ

Глумачка професија

Мисија Чабе Пиндроха, глумца, и његове супруге, Линде Веребеш, глумице и логопеда, је овековечавање лепоте, особитости и јединствености мађарског језика и његова што распрострањенија, редовнија, разноврснија мајсторска употреба. На њиховим радионицама развијања глумачких способности, примарно је да се сви осећају добро, али њихов циљ није да испуне жеље учесника, већ да, кроз глуму, сваки учесник развије своје самоизражавање, самопоуздање и самоостварење.

Глумећи, млади људи, кроз игру, уче нешто више о себи, о својим комуникацијским и извођачким способностима.

Петер Куилтер: Мистер и Мисис

Линда Веребеш и Чаба Пиндрох у пет сцена комедије, у пет различитих веза, оформљују ликове петоро људи различитих карактерних особина. Приче које су понекад забавне, понекад дирљиве, али увек дубоко људске и искрене, описују вечне дилеме у односима између мушкараца и жена. Представа се састоји од пет различитих сцена - пет невоља, односно, прича о петоро мушкараца и жена оживљених на позорници. Посебност представе је у томе што је двоје глумаца стално на сцени, на којој се „преображавају“ у следећи лик. Пресвлаче се на сцени, и сами преуређују декорацију између сцена.

Продукција познатог глумачког пара је окупила изузетан креативан тим. Пет сцена је на позорници дочарало пет редитеља и пет познатих модних дизајнера.

Играју: **Линда Веребеш, Чаба Пиндрох**

Режисер: **Габор Херенди и Гергељ Фоњо**, режисери филма: **Атила Долмањ, Золтан Међери и Виктор Нађ**, глумци

Костимографи: **АРТИСТА, Золтан Херцег, Кати Зоб, МАНИЕР, Тамаш Нараи**

Визуелни ефекти: **Патер Спаро**, режисер филма

Представа великог циркуса из главног града

МУШКАРАЦ И ЖЕНА

Љубав у речима, песмама и покретима.

Веза између мушкарца и жене: пријатељство, љубав, раскид, помирење. У представи се преплићу акробатско и глумачко умеће, и песме. Током продукције добијамо фрагменте из љубавног циклуса Миклоша Раднотија.

Глумци: **Мелинда Лиси, Роберт Нађ**

Акробате: **Алтон Софи, Жолт Славковски**

Музичари: **Силвестер Шефер, Арон Разга**

Кореограф: **Тинде Винце и Петер Млинар**

Представа позоришта Јокаи из Бекешчабе

Дарио Никодеми: Зора, подне, вече

Комедија

Једна клупа, једна башта, негде у позадини једна кућа, а у кући чланови породице – чују се само њихови гласови. На клупи је једна девојка, поред ње један младић, а веза између њих све је јача. Ова забавна италијанска позоришна представа је прича о љубави пуна обрта која изазива огромне таласе емоција. У једном дану, наши јунаци стижу од упознавања до веридбе, а између пролазе кроз све фазе везе – међусобно прилагођавање, жестоке свађе, безусловну љубав и себичну приврженост која изазива зависност.

Улоге: **Агнеш Фелдеш, Атила Цитор**

Гласови: **Ђула Бартуш** (добитник Јасаијеве награде), **Ева Сенте, Кити Надра, Андраш Капањица, Евелин Пап**

Режисер: **Антал Теге**

Представа Народног позоришта из Будимпеште

ФРИЗЕРКА

Комад представља ведрину и љубав умотане у бол. То је једна од најпрепознатљивијих карактеристика позоришног језика режисера Виктора Рижакова који преуобличава напете супротности између људских жеља и сурове стварности у поетску визију. Ова представа се обраћа осетљивим душама свих узраста, и подстиче саосећање и преиспитивање сопственог живота.

Улоге: **Нели Сич, Жолт Трил, Атила Криштан, Ласло Тот**

Режисер: **Виктор Рижаков**

Позоришни уметници Линда Веребеш и Чаба Пиндрох су за време трајања представе држали радионицу ђацима из драмских секција из целе Војводине.

За време фестивала, били су изложени костими Анамарије Доре Хурош, костимографа и сценографа. Публика је могла да проба костиме и да се слика у њима.

МАРТ

Током марта, на репертоару смо имали следеће представе:

Позвали су нас у Нађканижу (Велика Кањижа, Мађарска) где смо седам пута одиграли нашу успешну представу:

Михаљ Фазекаш: ГУШЧАР МАТИЈА

Оригинална мађарска бајка у четири чина

Играју: **Золтан Деваи, Тимеа Леринц, Мате Нешић, Арнолд Пап, Арон Сиулађи, Ђерђ Вираг.** Драматург: **Корнелија Голи.** Режиер: **Шандор Ласло.**

Ко није чуо за причу о гушчару Матији, храбром момку који је обећао надобудном господину Дебрегију да ће му троструко вратити оно што је од њега добио?

Оригинална прича потиче из пера Михаља Фазекаша, и њом је надахнут и текстуални проседе представе Сенђанског мађарског камерног позоришта. Позоришни приказ и сценска игра проистичу из самозабравне дечије уобразиље у којој ништа није као што изгледа да јесте, односно, у којој све може да буде оно што желимо да видимо!

Ово је прича са поуком, и није само за децу!

Пред ђацима сенђанских средњих школа (Гимназија, Економско-трговинска средња школа, Гимназија „Бољаи” и Медицинска средња школа), у оквиру организованих посета, одиграли смо укупно једанаест пута представу **Ференца Молнара: ЉИЉАН** (режиер: Тибор Месарош).

Пред сенђанском предшколском децом, одиграли смо представу **ГРОЖЂЕ КОЈЕ ГОВОРИ, ЈАБУКА СА ОСМЕХОМ, КАЈСИЈА КОЈА ЗВЕНИ**, музичку причу (режиер: Силвија Крижан)

Ставили смо на репертоар представу од **Марк Твена: ДНЕВНИК ЕВЕ И АДАМА** (по преводу Тибора Талија, за сцену припремио: **Ерне Веребеш**).

Сенђанско мађарско камерно позориште сматра својим истакнутим задатком да настави пре више деценија започети рад са средњошколцима. Наслов годишње премијере наше ђачке трупе је:

БРОЈАНИЦА

Играју: **Тристан Бата, Илдико Бурањ, Герге Чикош, Анита Јенеи, Роза Кечкеш, Дорина Ковач, Кристина Мучи, Кинга Пап, Емеше Пешти, Дорка Поша, Жока Ромода, Роберт Сабо, Тамаш Секула, Тимеа Селеш, Оршоља Тот, Ноеми Вајда.** Режиер: **Золтан Деваи и Ђерђ Вираг.**

Следили смо упутства Еркења, стали смо у раскорак, наклонили се дубоко, остали у том положају, и посматрали свет кроз сопствене ноге. Имали смо шта и да видимо. Цео свет је био наглавачке. Мушке ноге су се љуљале по ваздуху, ногавице су склизнуле, а девојке су грабиле своје сукње. Видели смо чудне ствари, мање чудне ствари, и сасвим природне ствари. Некада нисмо знали шта је стварност, шта је реално, а шта је абсурдно и гротескно. Ова два света су се мало измешала. Покушали смо да останемо у животу, и нисмо ни приметили када, али смо научили папу да вози бицикл, вукли смо конопац за собом, и можда смо положили тест карактера, док смо грицкали ананас, паприку и коштице од трешања.

(Золтан Деваи и Ђерђ Вираг)

Март смо завршили у Сенти, представом **Ференца Молнара: ЉИЉАН** (режиер: Тибор Месарош).

АПРИЛ

Овог месеца, сенђанска ђачка трупа је наступала на фестивалу сценске и филмске уметности средњошколаца, са представом **БРОЈАНИЦА** (режија: Ђерђ Вираг и Золтан Деваи). Нисмо остали без награда на овом фестивалу. Наша представа је добила награду за савршени тимски рад и форму. Добили смо и награду за најбољу главну мушку улогу (**Роберт Сабо**). Следаћу награду је добила цела екипа: у суботичком Народном позоришту смо бесплатно погледали једну представу. Посебну награду (књигу) Културно образовног центра Турзо Лајош и Регионалног креативног атељеа из Кањиже, добила је **Оршоља Тот**.

Били смо и на 24-ом фестивалу војвођанских мађарских аматерских позоришта, у Купусини, где је наша ђачка трупа добила посебну награду. Добили смо прилику да одемо на стручну конференцију, на 10. сусрет аматерских позоришта и група, и да тамо одиграмо нашу представу.

Наша ђачка глумачка секција је приказала свој комад и ђацима Гимназије за талентоване ученике „Бољаи”, где су наступали са великим успехом.

У Бачкој Тополи и у Сенти извели смо представу **Ференца Молнара: ЉИЉАН** (режисер: Тибор Месарош).

Наше позориште је гостовало са овим комадом у Сегедину, у сегединском Народном позоришту.

Золтан Молнар је одржао своје соло вече.

Волео бих понекад да се вратим

Меланхолично путовање

„Радња представе се одвија на две паралелне равни. Прва је на тему: отићи или остати – покушајмо нешто да урадимо у отаџбини, или идимо уистину, једном за свагда. Представа не даје одговоре – поставља питања – иако даје више аргумената за остајање, али то свако сам треба да одлучи. Ово је прва раван тока радње, а друга говори о мени. ” (Золтан Молнар)

Велика нам је част што је Тибор Силађи (гумац, режисер, заслужан и изузетан уметник, добитник награде Кошут и Мари Јасаи, вечни члан Друштва бесмртних) дошао у Сенту, режирао код нас, и као плод заједничког рада са глумцима наше трупе, произвео успешну представу. Премијера ове представе је одиграна крајем априла пред сенђанском публиком:

ИШТВАН ЧУРКА: ДЕФИЦИТ

Играју: **X-** Золтан Деваи; **Y-** Јудит Веребеш; **Z-** Ђерђ Вираг; **W-** Тимеа Леринц (добитница Патакијевог прстена). Костимограф: **Андреја Наталија Сељеш**. Сценограф: **Роберт Перлаки** (заслужан и изузетан уметник, добитник награде Рал Толнаи). Уметнички сарадник: **Илона Перлаки**. Режисер: **Тибор Силађи** (гумац, режисер, заслужан и изузетан уметник, добитник награде Кошут и Мари Јасаи, вечни члан Друштва бесмртних).

„Један од највећих успеха моје каријере дуже од пола века је улога X-а у Дефициту Иштвана Чурке. Као чланови Театра комедија (Vígsház), премијерну представу смо извели у Пештанском позоришту, у режији Иштвана Хорваија, у јесен 1979. године. Ово је била прва премијера овог комада. Чињеница да смо га играли 387 пута пред препуном салом, током осам сезона, довољно говори о изванредном успеху продукције.

Иако сам режирао многе продукције, то што сам имао прилику да поставим на бину Чуркино ремек-дело са четири изузетна глумца Мађарског камерног позоришта из Сенте је за мене значајан професионални догађај." Тибор Силађи

МАЈ

За ниже разреде основних школа смо два пута одиграли нашу представу и гостовали смо у Бачкој Тополи:

ГРОЖЊЕ КОЈЕ ГОВОРИ, ЈАБУКА СА ОСМЕХОМ, КАЈСИЈА КОЈИ ЗВОНИ
музичка прича (режисер: Силвија Крижан)

Гостујућу представу видели су ђаци седмог разреда основних школа 11. Новембар и Спомен, а увече и сенћанска публика:

БОРБА ЗА СЛОБОДУ

Позоришна представа

Захваљујући пријатељству Шандора Петефија и Јаноша Арања, можемо добити слика о догађајима револуције и о борби за слободу 1848/49. год.

Играју:

Јаноша Арања и све остале улоге: **Бела Кало** глумац из Суботице,

Шандора Петефија: **Петер Лорант Тот**, лутајући приповедач песама

Написала **Розалија Брешћански Борош**, драматург суботичког Народног позоришта.

Режисер: **Бела Кало**.

Најмлађе смо обрадовали представом за децу, копродукцијом позоришта из Мађарске и Трансилваније. Позориште Петефи из Шопрона, Позориште Шандор Сејеш из Микхаза и Позориште Извор су намдонели:

Ендре Михаел: ЂАВОЉИ БУЋКУРИШ

Музичка прича

Бићеш натеран да научиш чаробну формулу: ђавољачаролијазавере-ђавољибућкуриш-стваралацлажнихилузија-абракадабра. То је чаробна формула!

Ајде пробај опет! Док стигнеш до позоришта мораш да је знаш!

Узбудљива трка са временом: последњи је дан у години, пет сати после подне, до поноћи је остало само седам сати. Двојица злих чаробњака и њихова тетка Тиранија Вампирија треба да испуне своје обећање Ђаволу да ће да обаспу Земљу са хиљаду пошаста. Велико веће животиња шаље два полуспособна шпијуна у кућу злих чаробњака како би докучили шта намеравају. Маурицио ди Мауро је приглуп, али уображен мачор, а Кракел Карес је неуредан пролетерски гавран кога не може нико да вузе за нос... односно, кљун. Шта ће њих двојица да постигну?

Играју: др. Лидерци Белзебуб, зли чаробњак – **Ференц Сељеш**; Тиранија Вампирија вештица, Лидерцијева тетка – **Анико Молнар**; Маурицио ди Мауро, мачор – **Гергељ Шавању**; Кракел Карес, гавран – **Атила Пап**; Проклети Акош, бирократа из пакла – **Бригита Слука**; Свети Силвестер – **Акош Салаи**. Драматург – **Тамаш Ач**. Музика – **Атила Пап**. Кореограф – **Ото Демчак**. Сценограф – **Андраш Патаки**. Сарадник режисера – **Бригита Слука**. Режисер – **Фриђеш Ковач**.

После премијере у априлу, још три пута смо у Сенти извели комад **ИШТВАНА ЧУРКЕ: ДЕФИЦИТ**, који је режирао **Тибор Силађи** (глумац, режисер, заслужан и изузетан уметник, добитник награде Кошут и Мари Јасаји, вечни члан Друштва бесмртних).

У оквиру наше сарадње гостовали смо у Капошвару у позоришту Чики Гергељ, где смо извели комад од **ИШТВАНА ЧУРКЕ: ДЕФИЦИТ**, који је режирао **Тибор Силађи** (глумац, режисер, заслужан и изузетан уметник, добитник награде Кошут и Мари Јасаи, вечни члан Друштва бесмртних).

Крајем маја, извели смо представу према Костолањијевом делу, у Сенти, под насловом **ВЕЧЕРЊИ**

Фрагменти по приповеткама **Дежеа Костолањија**.

Улоге тумаче: **Арон Балаж** (добитник награде Јасаи, Патакијевог прстена и Стеријине награде), **Золтан Деваи**, **Тимеа Леринц** (добитница Патакијевог прстена), **Мате Нешић**, **Арнолд Пап**, **Арон Силађи**, **Јудит Веребеш**, **Ђерђ Вираг**. Режиер: **Кинга Мезеи** (добитница награде Јасаи и Патакијевог прстена). Позоришна адаптација: **Корнелија Голи**. Музика: **Силард Мезеи**. Сценограф: **Петер Ондрашчек**. Костимограф: **Александра Пешић**.

„... рођени смо истог дана, исте године, чак шта више, истог сата и минута: 29. марта 1885. године, на Цвете, у зору, тачно у шест сати.

... на сва зла ме је он навео. У оно време, он ми је открио како се рађају деца, он ми је објаснио да су одрасли жути, од дувана смрдљиви, отечени тирани, и да не заслужују ни мало поштовања, зато што су ружнији од нас и умиру пре нас. Он ме је убеђивао да не учим, наговорио ме да обијем очеву фијоку и отварам његова писма, и научио ме да певам, лажем и пишем песме. Бодрио ме да гласно изговарам непристојне речи, дао ми је прву цигарету и прву чашу ракије, и навукао ме на телесне ужитке. Открио ми је да у болу има скривеног миља, навео ме да почупам красту са ране која је сврбела, доказао ми је да је све релативно, и да крастача може да има душу, исто као и генерални директор. Због њега сам заволео неме животиње и нему самоћу. Он је прокријумчарио поруге у моја осећања, и бунтовништво у моје очајање, саветовао ми је да увек будем на страни оних које свако пљује, тера у затвор и веша, декламовао је да је смрт вечна, и хтео је да ме убеди и у гнусну лаж, против које сам се опирао и рукама и ногама, да нема Бога.“ (Деже Костолањи)

Добили смо позив на 7. породични позоришни фестивал у Печују, где смо наступили са бајком **ДРВО КОЈЕ ДОСЕЖЕ ДО НЕБА** (по мађарској народној причи). Редитељ: **Габријела Црнковић**

ЈУН

Гостовали смо у Фекетеђу са драматизованом бајком:

ГРОЖЂЕ КОЈЕ ГОВОРИ, ЈАБУКА СА ОСМЕХОМ, КАЈСИЈА КОЈА ЗВЕНИ, режисер: **Силвија Крижан** (добитница Стеријине награде).

Имали смо нову премијеру:

Плесна игра Сенћанског мађарског камерног позоришта чија премијера се одиграла у Сенти, на Дан националног заједништва, на централној, војвођанској прослави тога дана:

ИСТОРИЈА ПЛЕСА

Плесачи: **Адам Богнар**, **Тибор Гажо**, **Петра Лукач**, **Шара Лукач**, **Дорођа Нађ**, **Чаба Паћарек**, **Нора Паћарек-Фодор**, **Река Паћарек**, **Роланд Шавелин**, **Тамаш Сакач**, **Виола Варга**. Пратња група **Фокош**: **Жомбор Чесак**, **Петер Јовановић**, **Андраш Сабо**, **Балаж Серда**. Музику је компоновала група **Фокош**. Кореографија: **Анет Нађпал**, **Игнац Кадар**, **Тинде Реми**, **Јанош Апелсхофер**.

Представа Историја плеса посебан је подухват, чији је циљ да помогне заинтересованој публици да се ближе упозна са историјом развоја европских, а затим и мађарских плесова, представљајући фолклорну културу Карпатског басена. Представом желимо да прикажемо како је модни талас сваке ере обликовао наше плесове, и како су се они уградили у локалну плесну културу. Ови процеси су представљени уз помоћ епоха историје уметности. Као прелаз између чинова, уз помоћ савремене технологије, уз пројекцију слика, скрећемо пажњу на паралеле у развоју модерне историје и плеса. Представљамо низ архитектонских и ликовних слајдова (типичних за епоху која је представљена на позорници) који публици приближавају различите врсте плеса из тог историјског периода (кружни плесови, скокови, плесови са оружјем, вербунк и чардаш), односно, захваљујући којем европском плесном таласу се плес појавио и задржао у Мађарској.

Представа љубитељима фолклора пружа живописну и спектакуларну вечерњу забаву. Осим тога, они који желе да знају више о пореклу наше народне плесне културе могу добити помоћ за упознавање уметности различитих епоха и за разумевање горе поменутих плесних стилова по времену њиховог настајања.

Поново смо играли у Сенти комад **ИШТВАНА ЧУРКЕ: ДЕФИЦИТ**, који је режирао **Тибор Силађи** (глумац, режисер, заслужан и изузетан уметник, добитник награде Кошут и Мари Јасаи, вечни члан Друштва бесмртних).

Посебно нам је било драго што смо успели, као мађарско позориште ван граница Мађарске, да будемо присутни на **31. фестивалу мађарских позоришта у Кишварди**. Изабрали су нашу представу **ИШТВАН ЧУРКА: ДЕФИЦИТ**, коју је режирао **Тибор Силађи** (глумац, режисер, заслужан и изузетан уметник, добитник награде Кошут и Мари Јасаи, вечни члан Друштва бесмртних) да буде на репертоару фестивала, да је прикажемо тамошњој публици и стручном жирију.

ЈУЛ-АВГУСТ

Са великом радошћу смо одговорили на позив из Сарваша. Позориште на води из Сарваша је позвало у госте нашу музичку причу: **ГРОЖЂЕ КОЈЕ ГОВОРИ, ЈАБУКА СА ОСМЕХОМ, КАЈСИЈА КОЈА ЗВОНИ**, режисер: **Силвија Крижан** (добитница Стеријине награде).

Добили смо позив у Ђачки камп и на Слободни универзитет у Балвањошу, који је велики духовни скуп у Тушнадфирде-у, тамо смо извели представу **Марк Твен: ДНЕВНИК ЕВЕ И АДАМА**, по преводу Тибора Талија, за сцену припремио: **Ерне Веребеш**.

У заједничкој организацији, наше позориште и Завод за културу војвођанских мађара организовали су два концерта у извођењу **Силарда Мезеија**.

За нас најзначајнија представа у 2019-ој години је одиграна 14. августа, када је, испред базилике у Естергому, Сенћанско мађарско камерно позориште, заједно са Позориштем Петефи из Шопрона, приказало премијеру нашег комада у Мађарској.

БУЛА САРКА – БАЛАЖ САЛИНГЕР: Сента, 1697 (рок опера)

Сенћанско мађарско камерно позориште је 2018. године прославило прву деценију свог постојања са до сада највећом продукцијом, коју је сада приказало и публици у Мађарској.

У главним улогама:

(царева страна)

Еуген Савојски, војсковођа француског порекла – **Гергељ Шавану**; барон Зигберт Хејстер, аустријски војсковођа – **Габор Нађ**; Пал Деак, мађарски пуковник хусара – **Тамаш Ваштаг**; Лацо Тамаш, мађарски хусар – **Атила Пап**; Жули Фајол, ћерка војног инжењера Ерика Фајола – **Стефани Шлесер**; поп – **Жолт Мајор**.

(турска страна)

Велики везир Елмас Мехмед – **Ласло Хорањи**; Имре Текели, капетан хајдука – **Ђерђ Сомор**; Борис Петровић, капетан Срба – **Јохан Вишер**; Ерик Фајол, француски војни инжењер – **Жолт Коша**; Хајош Ана, жена из Сенте, Лацо Тамашева жена – **Викторија Бекефи**.

Још:

Балетска трупа из Шопрона: Александра Балабанова; Александра Теплих, Андреј Потапов, Богдан Холомеј, Рената Хорват, Богларка Рудиш, Петер Рово, Барбара Софија Сабо, Дора Салаи, Василиј Њемчиков.

Војвођански фолклорни плесачи: Адам Богнар, Ђерђ Фекете, Арпад Хајагош, Фани Харангозо, Река Јухас, Ерик Калмар, Беата Кормош, Рајмонд Курњак, Петра Лукач, Чаба Паћерек, Река Паћерек, Роланд Шавелин, Тамаш Сакач, Вираг Талош.

Акробате будимпештанског Великог циркуса: Адам Фехер, Бењамин Кашаи, Шандор Олах, Ђула Такач.

Композитор: **Ђула Сарка** (Кошутова награда). Текстописац: **Балаж Салингер** (награда Јожеф Атила). Драматург: **Имре Катона**. Сценограф: **Андраш Патаки**. Костимограф: **Анамарија Хурош**. Кореограф: **Ото Демчак** (награда Харангозо). Асистент кореографа: **Чаба Паћерек**. Осветљење: **Јанош Мадарас**. Тон мајстор: **Ђерђ Мохан**. Режиер: **Андраш Патаки**.

Ова продукција, рок опера, много значи Сенћанском мађарском камерном позоришту – и то што је прошле године настала у Сенти, и то што је сада изведена на овом сакралном месту у Мађарској – каже Јохан Вишер, директор Сенћанског мађарског камерног позоришта и један од глумаца рок опере. Такође је нагласио да је од те две ствари, прилика да се представа изведе испред базилике у Естергому била узвишеније искуство, јер је на том истом месту крунисан краљ Стефан, и јер је она колевка хришћанства у Мађарској. Сама базилика је симбол тога колико су монументални јединство и снага која се крије у хришћанству. Верујем да за наше дело, које пре свега описује један од тренутака борбе за очување хришћанства, нисмо могли наћи бољу сцену од ове, а то је било могуће само захваљујући двадесетогодишњем раду на изградњи и подизању културе, сматра Јохан Вишер, коме се чинило да је готово невероватно што се то и остварило. „Почаствован сам што играм у представи, јер у представи игра пет најбољих гласова Мађарске” – напоменуо је глумац, додајући да се рок опера сада игра са двоструком поделом улога, јер ће толико бити на репертоару да ће то бити потребно. На пример, Стефани Шлесер, која глуми Жули Фајол, сада глуми у Паризу и у Кини, а у Естергому је ову женску улогу играла Хелга Деметер. „Одличан је осећај играти са оваквом екипом, али је, такође, и огроман изазов и озбиљна провера способности, међутим, то је мање важно од чињенице да је ова представа угледала светло дана” – нагласио је директор Сенћанског мађарског камерног позоришта. Представа је била изведена у Дунајској Стереди у Словачкој, братском граду Сенте, 20. августа, након чега је, од отварања сезоне у октобру, одиграна 40 пута у Позоришту Петефи у Шопрону. Ову рок оперу чини посебном и то што смо, где год да смо је изводили, увек покушавали да укључимо локалне школарце за групне улоге, изузев двоје дечијих глумаца из Шопрона који ће играти и у предстојећим представама. У Естергому су се војвођанском тиму придружила још два народна плесача. Представу је

у Естергому погледало 1700 људи. Премијеру је посетило и два аутобуса Сенђана, али било је и оних који су аутомобилом путовали у Естергом да би видели представу.

Велики успех наше представе доказује и чињеница да су нас позвали у наш братски град Дунајску Стереду у Словачкој да изведемо заједничку продукцију Сенђанског мађарског камерног позоришта и Позоришта Петефи из Шопрона **БУЛА САРКА – БАЛАЖ САЛИНГЕР: Сента, 1697 (рок опера)**, режисер: **Андраш Патаки**.

Били смо почаствовани што су нас позвали на 21. уметнички фестивал у Пештхидегкуту, где смо учествовали са две представе. Наступили смо у Клеберсберг вили. Представе са којима смо учествовали на фестивалу су **ГРОЖЉЕ КОЈЕ ГОВОРИ, ЈАБУКА СА ОСМЕХОМ, КАЈСИЈА КОЈА ЗВЕНИ**, режисер: **Силвија Крижан** (добитница Стеријине награде), и **Михаљ Фазекаш: ГУШЧАР МАТИЈА** коју је режировао **Шандор Ласло**.

Поносни смо на то што је Јохан Вишер, директор Сенђанског мађарског камерног позоришта, добио награду Банфи Миклош поводом нашег националног празника. Ову државну награду за културу додељују особама за истакнути и вишедеценијски рад. Награду је предао, у пештанском Вигадоу **Бенце Ретвари**, државни секретар парламента из министарства за људске ресурсе, и **Петер Фекете**, државни секретар за културу Мађарске.

СЕПТЕМБАР

Играли смо у Сенти представу **ИШТВАНА ЧУРКЕ: ДЕФИЦИТ**, коју је режировао **Тибор Силађи** (глумац, режисер, заслужан и изузетан уметник, добитник награде Кошут и Мари Јасаи, вечни члан Друштва бесмртних).

Радо смо путовали опет за Будимпешту, добили смо позив да играмо у пештанском Вигадоу (Серија, реч, позорница, игра). Оиграли смо представу **ИШТВАНА ЧУРКЕ: ДЕФИЦИТ**, коју је режировао **Тибор Силађи** (глумац, режисер, заслужан и изузетан уметник, добитник награде Кошут и Мари Јасаи, вечни члан Друштва бесмртних).

Свечано отварање школске године Консултационог центра Универзитета Сент Иштван у Сенти је одржано у нашем позоришту.

ОКТОБАР

Наставили смо програм за школе, обишли смо војвођанске средње школе. Посетили смо осам средњошколских установа са четрдесет четири представе. Наша овогодишња продукција за учioniце носи назив **Гранични (ш)ОК** (режисер: Ђерђ Вираг). Глумци играју паралелно, у групама од три-четири члана. Покушавају да дају одговор, заједно са ученицима на следећа питања: Где је граница између пубертетлије и одраслог човека? Како наше одлуке утичу на одређене ситуације? Како се може изградити ефикасна и емотивна комуникација између деце и родитеља? Како можемо, унутар породице, праведније да доносимо судове једни о другима? На позорници се веома често мењају улоге, често се деси да и ђаци дођу у ситуацију да глуме, и тако дело постаје још ближе њима. И ђаци и професори су са љубављу примили нашу представу.

Гостовали смо у Кањижи са музичком причом:

ГРОЖЋЕ КОЈЕ ГОВОРИ, ЈАБУКА СА ОСМЕХОМ, КАЈСИЈА КОЈА ЗВЕНИ,
режисер: **Силвија Крижан** (добитница Стеријине награде).

У Шопрону смо осам пута извели продукцију Сенђанског мађарског камерног позоришта и Позоришта Петефи из Шопрона **ЂУЛА САРКА – БАЛАЖ САЛИНГЕР: Сента, 1697 (рок опера),** режисер: **Андраш Патаки.**

Код нас је гостовао **Каи Хенсел: Кламов рат.** Играо: **Шандор Ласло.** (Режирала: Кинга Мезеи)

Прва премијера нове позоришне сезоне је била заједничка продукција позоришта Спектрум, Позоришта Петефи из Шопрона и Сенђанског мађарског камерног позоришта, у Сенти:

Миклош Хубаи: Карневал у Риму

Играју: Маргитка: **Ибоља Фаркаш.** Писац: **Андраш Ђерфи** (добитник Јасајеве награде). Директор: **Ђерђ Карп.** Зено: **Јохан Вишер** (добитник награде Банфи Миклош). Сценограф: **Андраш Патаки.** Костимограф: **Андреја Наталија Сељеш.** Драматург: **Анико Молнар.** Режисер: **Андраш Патаки** (добитник Јасајеве награде).

„У позоришном раду је проток стручног знања међу генерацијама од суштинске важности. Поштовање старијих и искуснијих колега треба да буде природно. Важно је да будемо отворени за овакве сусрете, јер је драгоцено учити од претходника. Сечено знање може с времена на време да се пренесе, али само ако се људи различитих генерација међусобно добро разумеју.“ **Андраш Патаки**

„Ова представа као да је моја прича. У току своје каријере, доживела сам, након неког времена, да ме гледају као да не постојим. Не знам колико пута сам била патосирана, али сам увек могла да устанем и наставим даље. За ову улогу нисам требала да тражим пример међу глумачким судбинама, довољно ми је било да размислим о свом животу. Реченице и осећања још увек живе у мени, у мојој души.“ **Ибоља Фаркаш**

„У комаду играм директора. Једно време сам био на том положају, иако нисам хтео да будем вођа, хтео сам само да се бавим позориштем. Вероватно ме зато нису никада линчовали или тукли... Постоје примери судбина и животних прича у којима је власт некога скрајнула, чак и директора, на пример, барона Јаноша Кемења, који је четрдесетих година прошлог века био генерални директор Народног позоришта у Клужнапоки, а после један од организатора позоришта Секељ у Тргу Мурешу.“ **Ђерђ Карп**

„Ми глумци никада нисмо задиркивали писце. Радили смо са Андрашем Шитеом и Јаношем Секељем, румунским драматурзима који су долазили и на пробе и на премијере. Приметио сам да наша генерација у последњој деценији није више тражена. То је лоша страна смене генерација. Мислим да смо ми то већ превазишли. Постоји изрека: „позориште се може замрзети, али се не може оставити ...“ **Андраш Ђерфи**

„Ми смо за међугенерациску интероперабилност. Наша трупа је млада, а избором дела смо се отворили у више праваца, како бисмо ословили што ширу публику. Овај тип драме надомешћује недостатке тога, и захтева веродостојне, мудре, искусне, и квалитетне глумце, који тумаче мисли, судбине и приче ликова који никада не губе сценску актуелност. Глумачка каријера и свет позоришта имају моћ да се увуку под кожу – тешко их је оставити. Постоје људи који остану везани за позориште као цивили, али већина позориште сматра својим животним позивом. Ово дело говори и о томе.“ **Јохан Вишер**

Имали смо две главне пробе пре премијера, након које смо пет пута одиграли овај комад, са великим успехом, пред сенћанском и војвођанском публиком, односно, организовано, пред ђацима сенћанске Средње економске школе.

Добили смо позив из Будимпеште од Позоришта Јожеф Атила где смо одиграли представу **ИШТВАНА ЧУРКЕ: ДЕФИЦИТ**, коју је режирао **Тибор Силађи** (глумац, режисер, заслужан и изузетан уметник, добитник награде Кошут и Мари Јасаи, вечни члан Друштва бесмртних).

Захвални смо Мађарском националном савету што је током 2019. године пружио прилику Сенћанском мађарском камерном позоришту да изведе своје представе и у дијаспори мађарске националне мањине. У октобу смо тако гостовали на четири, а у новембру на пет места: у Новој Црњи, Свилојеву, Остојићеву, Чоки, Мужљи, Србобрану, и Бачком Петровом Селу. За Сенћанско мађарско камерно позориште је важно да своје представе прикаже у што више места, нарочито у дијаспори, како би и они добили позоришни доживљај и како би нас упознали. На ова гостовања смо ишли са представом **ИШТВАНА ЧУРКЕ: ДЕФИЦИТ**, коју је режирао **Тибор Силађи** (глумац, режисер, заслужан и изузетан уметник, добитник награде Кошут и Мари Јасаи, вечни члан Друштва бесмртних).

НОВЕМБАР

Захваљујући доброј сарадњи са Позориштем Петефи из Шопрона, и ове године смо играли своје комаде у Шопрону. У новембру смо представили нашу причу тринаест пута у току четири дана.

ГРОЖЂЕ КОЈЕ ГОВОРИ, ЈАБУКА СА ОСМЕХОМ, КАЈСИЈА КОЈА ЗВЕНИ, режисер: **Силвија Крижан** (добитница Стеријине награде).

Почетком новембра смо гостовали и у Мазершу са музичком причом под насловом: **МИ САДА ГРАДИМО НАШУ ПРОШЛОСТ**

Одржан је научни скуп о војвођанским писцима историјата у 19-ом веку и о њиховим историјатима, под насловом „Ми сада градимо нашу прошлост”. **Завод за културу војвођанских мађара** и часопис **Бачорсаг** су били организатори скупа. На ову конференцију су дошли истраживачи из Мађарске, Трансилваније и целе Војводине.

Наша веома успешна копродукцијска представа, заједничка продукција позоришта Спектрум, Позоришта Петефи из Шопрона и Сенћанског мађарског камерног позоришта, представљена је у Тиргу Мурешу:

Миклош Хубаи: Карневал у Риму, режисер: **Андраш Патаки** (добитник Јасајеве награде). Представа је изведена четири пута у овом месецу у Тиргу Мурешу.

У организацији за ђаке сенћанске Гимназије, а отворено за публику, извели смо од **Марка Твена: ДНЕВНИК ЕВЕ И АДАМА** (по преводу Тибора Талија, за сцену припремио: **Ерне Веребеш**).

Наставили смо са програмом гостовања у Мужљи, Србобрану и у Бачком Петровом Селу са делом **ИШТВАНА ЧУРКЕ: ДЕФИЦИТ**, које је режирао **Тибор Силађи** (глумац, режисер, заслужан и изузетан уметник, добитник награде Кошут и Мари Јасаи, вечни члан Друштва бесмртних).

Позвали су нас у Аду, где смо извели дело **ИШТВАНА ЧУРКЕ: ДЕФИЦИТ**, које је режирао **Тибор Силађи** (глумац, режисер, заслужан и изузетан уметник, добитник награде Кошут и Мари Јасаи, вечни члан Друштва бесмртних).

ДЕЦЕМБАР

У децембру смо гостовали у Ади са причом:

ГРОЖЋЕ КОЈЕ ГОВОРИ, ЈАБУКА СА ОСМЕХОМ, КАЈСИЈА КОЈА ЗВОНИ, режисер: **Силвија Крижан** (добитница Стеријине награде).

Сенћанско мађарско камерно позориште је завршило 2019. годину са премијером

Карло Голдони: Гостионичарка Мирандолина

Играју: Витез Рипафрата – **Золтан Деваи**; витезов слуга – **Арнолд Пап**; маркиз Форлипџполи – **Мате Нешић**; гроф Албафиорита – **Ђерђ Вираг**; гостионичарка Мирандолина – **Тимеа Леринц** (добитница Патакијевог прстена); Фабрицио, конобар гостионе – **Арон Силађи**; Ортенсиа, глумица – **Јудит Веребеш**. Ментор певања: **Ева Конц**. Костимограф: **Ерика Јанович**. Сценограф: **Тибор Месарош**. Режисер: **Тибор Месарош**.

„ – Ко носи код вас панталоне, господине?

– Ја... и ја их и перем, и пеглам.“ Денис Тачер

„У овој гостионици сваки мушкарац трчи за сукњом жене која носи панталоне, пошто је недостижна, недодрљива, и недоступна, увек најузбудљивија.

Мирандолина, гостионичарка, је управо таква. Својом заједљивошћу и сировом искреношћу очарава све око себе, својом елегантном и жарком чаробношћу пали сва срца. Односно, скоро сва. Најзад се незауставиво топовско ђуле сусрело са необоривим зидом. Шта израћа из овог парадокса? Наравно, комедија, у Голдонијевом стилу. Уосталом, сукње и панталоне су као два краља у замку.

Рат је то – од почетка века – између мушкараца и жена, за тај одређени пар панталона. Тврдоглаво се доказује који род више вреди, мушки или женски, али је сва та сизифовска борба узалудна, пошто на крају све диктира срце.“ (Тибор Месарош)

На премијери је била пуна сала, као и на првој репризи крајем месеца.

Добили смо позив из Будимпеште у Клеберберг вилу где смо одиграли представу **ИШТВАНА ЧУРКЕ: ДЕФИЦИТ**, коју је режирао **Тибор Силађи** (глумац, режисер, заслужан и изузетан уметник, добитник награде Кошут и Мари Јасаи, вечни члан Друштва бесмртних). Ову представу смо крајем месеца одиграли и у Сенти.

Сенћанска публика је имала прилику да види нашу представу **ВЕЧЕРЊИ**. Фрагменти по новелама **Дежеа Костолањија**. (Режисер: Кинга Мезеи добитница Јасаијеве награде и Патакијевог прстена)

Два пута смо играли у Шопрону заједничку представу Позоришта Петефи из Шопрона и Сенћанског мађарског камерног позоришта: **ЋУЛА САРКА – БАЛАЖ САЛИНГЕР: Сента, 1697 (рок опера)**, режисер: **Андраш Патаки**.

Играли смо у нашем граду, пре празника **Марка Твена: ДНЕВНИК ЕВЕ И АДАМА** (по преводу Тибора Талија, за сцену припремио: **Ерне Веребеш**).

Крајем децембра, Позориште Спектрум, Позориште Петефи из Шопрона и Сенђанско мађарско камерно позориште су у Тиргу Мурешу опет одиграли представу: **Миклош Хубаи: Карневал у Риму**, режисер: Андраш Патаки (добитник Јасаијеве награде). Представа је изведена три пута у Тиргу Мурешу током овог месеца.

У 2019-ој години, наши глумци су опет доказали колико су способни и талентовани, и каквог су темперамента и издржљивости. Поред горе наведених активности, много енергије су уложили у то да буду присутни у културном животу града Сенте. Били су чланови жирија, водили су програме, приредбе, комеморације и празнике.

Увек нам недостаје кадрова у Сенђанском мађарском камерном позоришту, али упркос томе, наша статистика је импозантна:

Укупно: 6 премијера и 1 представа за учioniцу, 174 представе и 27 000 глалаца

Јохан Вишер
директор Сенђанског мађарског камерног позоришта